

Zpravodaj

obce Záryby č. 3 – 2019

Školková raketa Ebža přistává. Více na straně 8.

Hospodaření obce Záryby v období 1.- 5. 2019		
Příjmy:	rozpočet	čerpání
Daň - ze záv.činnosti	2 808 000,00	1 306 795,78
- z příjmů fyz. osob ze sam.výd.čin.	65 000,00	22 000,11
- z příjmů fyz. osob z kap.výnosů	259 000,00	109 364,58
- z příjmů práv. osob	2 492 000,00	861 879,35
- DPH	5 827 000,00	2 622 090,58
Poplatek za likvidaci komunálních odpadů	630 000,00	498 334,00
Poplatek ze psů	16 000,00	11 925,00
Daň z hazardních her a odvod z VHA	70 000,00	38 317,09
Správní poplatky a popl. za odnětí	14 000,00	126 582,52
Daň z nemovitosti	773 000,00	33 325,98
Dotace krajského úřadu a dotace na volby	237 800,00	116 000,00
Nájemné z nemovitostí	134 000,00	77 500,00
Nájemné z pozemků a ostatní příjmy	286 000,00	2 500,00
Náhrada za třídění od EKO-KOMu	180 000,00	38 952,50
Příjmy z prodeje zboží a HDM	402 000,00	400 485,81
celkem	14 193 800,00	6 266 053,30
Výdaje:	rozpočet	čerpání
Silnice	730 000,00	325 410,00
Cyklostezka, oprava chodníků	320 000,00	138 631,00
Vodovod	395 000,00	1 320,00
Kanalizace	575 000,00	139 432,00
Drobné toky	50 000,00	18 400,00
Vodní díla	140 000,00	9 319,00
Mateřská škola	791 000,00	725 041,40
Základní škola	810 000,00	810 000,00
Školní jídelna	270 000,00	97 463,00
Knihovna	48 000,00	18 922,00
Ostatní záležitosti kultury	17 000,00	4 300,00
Místní památky	40 000,00	26 720,00
Rozhlas, zpravodaj	60 000,00	800,00
SPOZ	29 000,00	7 113,40
Sportovní zařízení v maj. obce	10 000,00	5 299,00
Ostatní sportovní činnost	110 000,00	110 000,00
Zájmová a spolková činnost	375 000,00	339 500,00
Zdravotnictví	52 000,00	16 568,30
Veřejné osvětlení	560 000,00	122 748,65
Územní plán	520 000,00	173 366,00
Komunální služby	500 000,00	144 185,00
Svoz nebezpečných odpadů	140 000,00	36 312,10
Svoz komunálních odpadů	992 000,00	425 427,00
Svoz tříděných odpadů	320 000,00	154 899,00
Asanace starých skládek	120 000,00	103 900,00
Veřejná zeleň	2 004 000,00	761 552,56
Podpora krizového řízení a nouz.plánování	20 000,00	0,00
Požární ochrana - dobr. část	200 000,00	59 260,00
Obecní zastupitelstvo	1 060 000,00	382 594,00
Činnost místní správy	1 960 000,00	961 486,71
Výdaje z úvěr. fin. operací a služby peněž. ústavů	164 000,00	62 037,90
Pojištění	60 000,00	50 496,00
Ost. fin. operace - nespecifikované rezervy	655 522,52	33 060,00
Celkem	14 097 522,52	6 265 564,02

ing. Jiří Kutílek
správce rozpočtu

Hromadné čipování psů – Léto/Podzim 2019

Cena 400 Kč

Veterinární klinika Veltrusy - Fr.Šafaříka 659, Veltrusy, tel. : 602 126 080 ,
MVDr.Fr.Pochobradský

Od 1.1.2020 dochází k nabytí účinnosti nového ustanovení novely veterinárního zákona č. 166/1999 par.č. 4

Od tohoto data musí všichni psi (starší 3 měsíců) být nejen očkovaní proti vzteklině dle zákona, ale zároveň nezaměnitelně označeni – ČIPEM (vet.lékař ho poznamená do očkovacího průkazu). Bez tohoto označení nesmí být pes očkován proti vzteklině. Vyjimku tvoří pouze psi , kteří mají čitelné tetování provedené před 03.07.2011.

Pokud budete mít zájem, kontaktujte nás.

Děkuji.

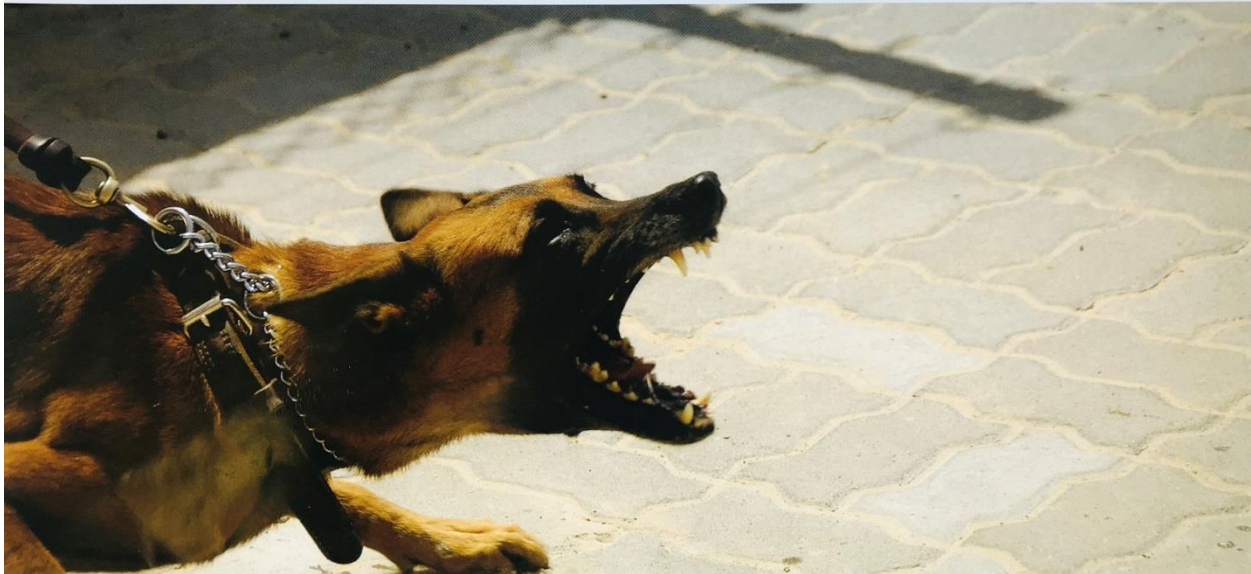
S pozdravem

Veterinární klinika Veltrusy

POZOR od 1. 1. 2020

- Chovatel je povinen zajistit, aby byli psi platně očkovaní proti vzteklině
- **Očkování psa proti vzteklině je platné, pouze pokud je pes nezaměnitelně identifikován (čipováním, dříve tetováním)**
- Chovatel je povinen zajistit, aby identifikační číslo psa bylo zaznamenáno v dokladu o očkování psa

Starosta telegraficky

- připomínáme všem občanům, kteří třídí odpad, že u kanceláří obecního úřadu jsou kontejnery na oleje z kuchyně, elektro a textil. V Martinově je prozatím pouze textil, tedy kromě ostatních standardních komodit.
- nově svážíme plasty 2 x týdně, vždy ve středu a v pátek.
- dále ještě prosím o udržování pořádku kolem těchto sběrných míst, protože i když máme dva zaměstnance, tak je úklid zbytečně zdržuje od ostatních povinností.
- obec se chystá k otevření sběrného dvora v bývalém areálu ZD Dřísy, aby se zlepšila možnost třídění a hlavně, aby nám občané nenechávali, kočárky, dětské hračky a ostatní objemný odpad u sběrných nádob na tříděný odpad! Dále uvažujeme o svozu bioodpadů od občanů pomocí popelnic v rámci tohoto sběrného dvora. Bohužel otevření a financování tohoto sběrného dvora bude asi financováno zvýšenou sazbou daně z nemovitostí v obci.
- v letošním roce se nám snad už podaří získat dotaci na chodník Záryby-Martinov a vybudujeme jeho první etapu od stávajícího nového chodníku až k soše sv. Jana Nepomuckého na okraji Martinova.
- dále budeme dobudovávat vodovodní a kanalizační síť v obci a to směrem k průmyslové zóně na "Palpostě", kam musíme dotáhnout vodovodní síť obce vzhledem k nedostatku podzemních vod a vysychání drobných podzemních zdrojů v místě!
- také pracujeme na úpravě projektu na vyčištění rybníka v Zárybech, abychom ho mohli co nejdříve odbahnit.
- opravy komunikací jsou samostatnou kapitolou a věnuji se jí v samostatném článku někdy jindy. V současné době necháváme zpracovat audit dopravního značení v obci a návrh dopravních opatření ke zklidnění provozu v obci.
- pracujeme na studii přístavby základní školy a mateřské školy, nové knihovny a ordinace lékaře a komunitního centra, včetně zasedacího "sálu" zastupitelstva.
- pokračujeme v dosadbě uhynulé zeleně v remízcích na poli za areálem ZD a věnujeme jim zvýšenou péči a pozornost, aby nedocházelo k usychání a poškozování výsadby zvěří. Asi neví, že to je hlavně pro ní! Samozřejmě funkce větrolamu a zadržování vody v krajině je prioritou tohoto díla.
- také se omlouvám za opožděnou opravu komunikací po zimě, ale výsadba a přerostlá tráva nás trochu zdrželi.

Petr Mašek

SKÚTRY NA LABI

Vážení občané,
určitě VÁM VŠEM vadí řádění skútrů na Labi u bývalého přivozu. Chci poprosit o spolupráci a hned jak skútry začnou "blbnout" na řece, tak prosím volejte

"158"

a požadujte zjednání nápravy, protože budí děti, ruší VÁS při spánku či zaslouženém odpočinku po práci, protože se po řece neplaví, ale provádějí akrobatické kousky či jezdí rychle (kloužou po hladině, což nesmí, mohou pouze plout).

Čím více budeme volat, tím dříve a častěji bude říční Policie ČR konat!!!

Nenechte se odbýt slovy, že vodní skútry jsou uznaná vodní plavidla a můžou se na Labi plavit. To můžou, ale nesmí klouzat po hladině a nebo provádět akrobatické prvky!!!
Děkuji všem, kteří pomůžou.

Petr Mašek
starosta obce

Zprávy z obecního úřadu

Obecní úřad žádá občany, kteří ještě nezaplatili na základě Obecně závazné vyhlášky Záryby č. 1/2016 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu poplatků za I. pololetí roku 2019, aby tak v nejbližší době učinili. Dle vyhlášky musí být první polovina poplatku zaplacená nejpozději do 28.2. a druhá potom do 30.9. příslušného kalendářního roku. Sazba poplatku za komunální odpad činí pro tento rok 650,-Kč a sazba za prvního psa 50,- Kč a za každého dalšího 75,- Kč. Dále připomínáme, že poplatník je povinen ohlásit správci poplatku do 15ti dnů jakékoliv změny v ohlášených skutečnostech.

Ing. Jiří Kutílek

Účetní obce

Ordinace praktického lékaře pro dospělé MUDr. Hana Andrea Tomíčková oznamuje, že v týdnech od 8.7.2019 - 19.7. 2019 a od 12.8.2019 – 16.8.2019 má dovolenou. Zastupuje MUDr. Rostislav Koňářik ve svých ordinačních hodinách.

Změna ordinačních hodin – MUDr. Tomíčková od 12.6.2019

Pondělí	8 – 12 ordinace	12 – 15 na objednání
Úterý	8 – 12 ordinace	(Záryby)
Středa	12 – 17 ordinace	17 – 18 na objednání
Čtvrtek	8 – 12 ordinace	12 – 15 na objednání
Pátek	8 – 12 ordinace	12 - 14 na objednání

LES PŘÁTELSTVÍ 2019

Vážení a milí sběrači a účastníci ! Tak už máme oslavy 15.výročí našeho Lesa zase skoro měsíc za sebou a dovolili jsme si naše společné dílo ukázat i úplně neznámým návštěvníkům v rámci celostátního Víkendu otevřených zahrad. I těch nás navštívilo téměř 100.

Ale chtěli jsme hlavně poděkovat! V onen slavný den jsme měli připravený dlouhý děkovací seznam všem - od pana starosty, přes nejzodpovědnější sběrače lahví, donašeče budek a krmítek a vybraných laskomin, zařizovače pódia, stánků, osvětlení, zvuku, vína, hasiče, hudebníky, malíře, básníky, per-formery, fotografy i Vás všechny ostatní účastníky, bez kterých by oslava Lesa nebyla ! A samozřejmě jsme ten dík nestihli, takže aspoň takhle. . .

A co dál ? Třeba se na podzim potkáme u naší lesní kapličky Svaté Hildegardy, dáme Vám vědět... Připomenout si atmosféru oslavy můžete péčí Haničky Machové zde: <https://fotoples.rajce.idnes.cz/>

Těšíme se na příště
Jitka, Hanička, Kuba, Ivan a Lump Markovi

Škola v přírodě

V pondělí 6. 6. jsme se vypravili na školu v přírodě. Naložili jsme zavazadla, rodiče dětem zamávali a už jsme vyrazili. Odjezd byl veselý a samozřejmě bez pláče. Celý týden jsme strávili v Jizerských horách v Janově nad Nisou na chatě Rychtářka. Město i chata byly čisté, klidné a útulné. Počasí nám přálo, i když nám první den sněžilo. Jizerské hory mají hodně značených turistických cest, proto jsme si každý den naplánovali jeden výlet. Navštívili jsme kamennou rozhlednu Královka vysokou 23,5 m, která byla postavena v roce 1907. Vedle rozhledny bylo dětské hřiště s mnoha atrakcemi, kde jsme se vyřádili na lanech, v podzemních tunelech, ... Nejstarší železná rozhledna Slovanka, zakoupena z Vídně v roce 1887, vysoká 14 m pro nás byla lehce zdolatelná. Někdo si ji vyšlapal i vícekrát. Nejvíce se nám všem líbila exkurze, která nám nabídla pohled do života psí smečky a to pod vedením Jany Henychové. **Jana Henychová je musherka, závodnice se psím spřežením, která jako jediná z Čech absolvovala 3 nejtěžší evropské longové závody.** Viděli jsme 25 husky psů, které jsme si prohlédli, pohládili a vyfotili. Mohli jsme vidět plně vybavené saně a káry, které se používají k spřežení psů. Žáci ze 4., 5. ročníku si připravili bojovku, která byla plná nástrah a strašidel. Holky z páté třídy se loučily s dětmi diskotékou, na které jsme se skvěle zabavili a zasmáli. V pátek jsme se rozloučili a jeli domů. Někteří se ani nechtěli. Odnášíme si super zážitky z přírody a ze společného pobytu. Nyní se těšíme na závěr školního roku a na prázdniny.

Přejeme dětem, rodičům i Vám všem pěknou dovolenou!

Za kolektiv ZŠ Záryby Miroslava Jasenská

Poděkování

Všichni kluci a děvčata ze ZŠ Záryby děkují pí. T. Ročkové za osvěžující lahůdku k Mezinárodnímu dni dětí.

Pionýr Záryby

Pionýr Záryby má za sebou spoustu schůzek venku, kde si zkouší různé sporty, tráví čas v lese poznáváním nových věcí.

O víkendu 27.-28. května se 18 dětí účastnilo přespávání v sokolovně. Sešli jsme se odpoledne, venku jsme si zahráli ringo, badminton, hry s padákem, různé druhy fotbalu, nohejbalu. Na večer jsme se vrátili do sokolovny, kde si samy děti připravily občerstvení na večer v podobě pomazánek a jednohubek. Z domova přinesené recepty se dětem moc povedly a byly velice chutné.

Spaní v sokolovně byl nový zážitek.

Ve středu 15.5. sedm statečných dětí šlo prodávat kytičky na podporu boje s rakovinou do Brandýsa. Počasí nám letos opravdu neprálo. Zmrzlí a promoklí jsme utekli dříve než jsme chtěli, ale i tak jsme prodali 370 kytiček za 10.156 Kč. Všem malým, sběračům " ještě jednou děkuji.

Na závěr nás čeká poslední schůzka a závěrečné přespávání venku a pro 17 dětí tábor, ale to zase příště.

Martina Novotná vedoucí oddílu

Školková raketa Ebža přistává.

Ano je to tak, máme za sebou další školní rok. Naše poznávání a získávání informací na jednotlivých planetách pomalu končí a čekají nás prázdninové radovánky. Ve středu 12.6.2019 jsme se na závěrečné akademii rozloučili s předškoláky, kteří nám od září odejdou do základní školy. Bude jich dvanáct a místo nich přijde od září 12 nových malých dětí.

Ale zatím je mezi sebou máme. Úspěšně jsme zvládli vystoupení na závěrečné akademii. Počasí bylo sice víc než naplánované a děti se snažily, přestože bylo velké teplo a sluníčko nás opékalo jako na grilu.

A snad právě proto patří všem dětem, ale i ostatním přítomným na akademii veliký obdiv a dík, že s námi strávili celé odpoledne. Odměnou za jejich odvahu jim byla objednaná zmrzlina od paní Štefkové a také pití a jídlo, které z většiny připravily děti a zaměstnanci mateřské školy. Všem patří veliké poděkování. Letošní akademie byla tak trochu jubilejní – 10. Pozvali jsme na ní sponzory a všechny, kdo měl během deseti let se školkou nějaké spojení. Spousta pozvaných nepřišlo a většina ani neodpověděla na pozvání, což nás trochu mrzelo. O to větší radost jsme měli z těch, kteří si to ani přes velké teplo nenechali ujít. Ozvučená akademie panem Michalem Králem se vydařila a věříme, že se všem přítomným líbila.

Ještě před akademií koncem měsíce května jsme byli na škole v přírodě. Navštívili jsme chatu ĎAPKA v Krkonoších a moc se nám tam líbilo, dokonce na tolik, že se tam příští rok zase vrátíme. Děti byly velmi šikovné. Užívali jsme si každý den, i když nám zrovna počasí nepřálo. Pod chatou se nám procházely srnky a personál byl velmi milý a ochotný.

Do konce června nám zbývá už jen jedna akce společný výlet s rodiči a dětmi. Letos jedeme do Fajnparku v Chlumci nad Cidlinou. Doufáme, že se nám tam bude líbit tak jako v Miráculu.

Přejeme všem krásné prožití prázdnin, hodně krásných a veselých zážitků a budeme se těšit na další školní rok.
Děti a zaměstnanci Mateřské školy Záryby.

Osobní poděkování.

Vzhledem k tomu, že počasí či jiné překážky byly důvodem neúčasti pozvaných hostů na naší akademii, dovoluji si využít příležitosti ve zpravodaji. Před deseti lety, když jsem v Mateřské škole začínala mi kdosi řekl, tak to máš fajn, polepšila sis a máš to doma, nemusíš dojíždět. V té době jsem si neuměla představit, co tato nová funkce obnáší a protože neumím nic dělat na půl, tak dnes už vím, že to asi nebudu vědět nikdy. Každé povolání má své výhody a nevýhody.

Pracovní náplň učitelky, kterou jsem dělala před rokem 2009 a ředitelky, jíž jsem nyní jsou dost odlišné. Jsem si dobře vědoma, že bez podpory obecního úřadu a pana starosty, rodičů, dobrovolných organizací, sponzorů, brigádníků, zaměstnanců, ale také hlavně mé rodiny bych funkci ředitelky určitě nezvládla. Velmi si vážím pomoci a podpory všech lidí, kteří mě a zároveň i Mateřské škole Záryby, příspěvkové organizaci během mého desetiletého působení v ní vyšli vstříc.

Děkuji velice všem a doufám, že mi i nadále zachováte přízeň a těším se na další spolupráci.

Krásné letní dny všem přeje Radka Blanárová, ředitelka MŠ.

Baráčníci slavili 90 let

A máme to za sebou. Oslavy 90. výročí založení Obce baráčníků v Zárybech jsou za námi. To bylo hodin, které mnozí z nás strávili na přípravách. A výsledek? Byl, podle mého názoru, skvělý!

Setkání baráčníků a ostatních občanů naší obce proběhlo v neděli 19. května odpoledne na dvoře u obecního úřadu. Přivítání proběhlo stejně jako na každé větší baráčnické akci chlebem a solí. Slunečné počasí přivábilo asi 200 lidí. Připravené židle posloužily vzácným hostům z okolních baráčnických obcí a zástupcům dalších zárybských spolků. Na začátku zazněla slavnostní fanfára Vítáme vás a slova se ujala rychtářka Mária Ročková. Farář Josef Hurt požehnal nejen baráčnické rychtě a praporu, ale i novému znaku obce Záryby. Zdravice zástupců spřátelených obcí baráčníků a místních spolků byly stručné, krátké, a o to víc upřímné. Slavnostní atmosféru umocnilo množství praporů, mezi které se zařadil i ten náš.

Následoval krátký průvod, kterým jsme se přemístili k lípě, kterou jsme společně zasadili 28. října loňského roku. Položili jsme květiny a zazpívali českou hymnu. Další dvě kytice byly umístěny u pomníků padlých již předchozí den.

Potom už se tanečníci a zpěváci začali připravovat na předvedení tance Česká beseda. Sbor Zárybníček přišli podpořit i tři členové brandýského souboru Bojan. Besedu tančily děti školního věku, děti z mateřské školy a dospělí v krojích. Díky dobrému ozvučení, které zajistil Michal Král, bylo vystoupení na návsi Pod Vrbičkami opravdovým zážitkem. Myslím, že nápad zazpívat celou Českou besedu byl velmi troufalý, ale podařilo se a výsledek byl odměněn zasluženým potleskem. Velké díky patří Aleně Morávkové za trpělivost při nacvičování zpěvu a Radce Blanárové za elán, se kterým učí opět další a další děti tančit.

Slova díky ale nebyla určena jen těm, na které jsem si vzpomněla při psaní tohoto článku, ale všem, kteří jakkoli pomohli při přípravě a hladkém průběhu celé akce. Opět mohu potvrdit, že komunitní život v naší vesnici je čím dál čilejší, spolupráce spolků neutuchající a podpora zastupitelstva naší obce stále velká.

Odpoledne bylo zakončeno pravým sousedským posezením. Kromě dobrot, které napekly místní tetičky, byla možnost občerstvení, které zajistila firma Popelka, nebo kopečkové zmrzliny z kostelecké Kafárny. Divadlo potěšilo malé diváky a dospělí si zase mohli zazpívat v doprovodu harmonikáře. Skvěle strávený den.

Petra Imlaufová , tetička vzdělavatelka

O TOM JAK POD VRBAMI U RYBNÍČKA ZÁŘILY HVĚZDY ZÁRYBNÍČKA a nejen o tom.

Žijeme u nás na vesnici teprve několik let. Jsme „náplava“ a jsme tu rádi. Vesnice není navenek neobvyklá. Ale jiná je. Jsou to Záryby. Podle některých starších map je možno ze Záryb pokračovat dál, cestou přes most na druhou stranu Labe. Most není a nikdy nebyl. Na silnici je značka: „Slepá ulice“.

A tak jsem jednou vyslechl potměšilou poznámku o tom, že Záryby jsou na konci světa, že dál cesta nevede. Autor té trochu pohrdavé poznámky byl důrazně opraven slovy: „Ty nevíš, o čem mluvíš. V Zárybech všechno začíná. Tam je od všeho počátek“.

Tehdy Linda, vzděláním filosof, a to byla v Zárybech pouze několikrát na návštěvě, začala svou filipiku proti hlouposti rozpravou o tom, co všechno v Zárybech je, jak obec a její občané žijí a jak to ona vidí.

Hovořila se zaujetím a úctou o spolcích, plesech, divadle, fotbale, požárním sportu, nohejbale, gymnastice a dalších sportovních možnostech, přírodě, řece, o starostovi v montérkách, komunitním centru, myslivosti, koních. Zнала a věděla. Byl to krásný pohled vnějšího, nezaujatého pozorovatele, který vidí, že se naše obec normálu vymyká. V závěru monologu připustila, že nám i trochu závidí. Sousedství, vzájemná úcta, kamarádství, přátelství, pochopení a pracovitost nejsou jen slova ale fakta, která u nás stále platí, která nevymizela.

To všechno a spousta dalších věcí mi táhlo hlavou, když jsem se vrátil ze slavnostního otevření Baráčnické rychty a oslav s tím spojených. Oslavy to byly důstojné a velkolepé. Ale než se mohlo slavit, muselo se tvrdě pracovat. A všichni aktéři museli přípravám věnovat svůj volný čas. Nejsem nejmladší a na svět mám svůj pohled, svůj názor. Čeho si dnes velice vážím, je právě ten čas.

Byl jsem nadšen připraveným kulturním programem. Přivítání jsme byli chlebem a solí. Kdo chtěl a mohl, přispěl do spolkové pokladničky – baráčku. Obdivovali jsme troubený a zpívaný úvod slavnostního zahájení. Dojem znásobil příjezd trubačů kočárem taženým koňmi. Slavnostní fanfáry a zpěv se musí nacvičit, ale ani koně se samy do kočáru nezapřáhnou, ani nevypřáhnou. Vendo! Máš mojí velkou úctu!

Žehnání nové Rychtě i novému praporu, následné projevy a zdravice zúčastněných činovníků i prohlídka Rychty velkou většinu přítomných zaujaly. Pamětní stuhy ozdobily „Právo“ i nový prapor, zdůraznily tu slavnostní chvíli a v budoucnu jí mnohokrát připomenou.

Specifické oslovení shromážděných, které je pro laika nezvyklé, ale pro baráčnická shromáždění je „povinností“, zkušení matadoři zvládli brilantně.

Méně zkušeným řečníkům se někdy zcela nevedlo. Slavnosti to na kráse sice neubralo, ale ani nepřidalo. Tetička vzdělavatelka či znalý baráčník do příští akce nás, kteří máme potřebu nebo povinnost se na tomto shromáždění projevit, když o to budeme stát, předepsané oslovení jistě doučí. Třeba prostřednictvím „Zpravodaje“. Je to obyčej, který sem patří, který se ctí, který je dobré respektovat.

Průvod zúčastněných od Rychty k Lípě pod baráčnickými prapory a s muzikou vykračoval vesele, svižně a s chutí. Byl opravdu slavnostní, radostný.

Hymna u Lípy za doprovodu houslí zazněla vznešeně a uctivě. Lipový list na žerdi nového praporu našich Baráčníků to souznění stromu a lidí umocňoval. Snad každý, kdo tam stál, v sobě cítil hrdost, že je ze Záryb, že žije zde. Byla to velká příležitost připojit se, pocítit hrdost na sebe, na své sousedy, na svou zem. Díky za ten strom, za ten prapor a za ten čas.

Korunou té akce, tedy alespoň pro mě, byla „České beseda“. Zatančily ji dvě kolony dětí z naší mateřské školky pod vedením její paní ředitelky a dvě kolony dospělých. Bylo to excelentní. Všem patří mé velké uznání a dětem obdiv navíc. Jak to Radka ta mlád'ata naučila, jsem do dneška nepochopil. Bylo to zase o tom, co nikde nekoupíme, o čase. Radko! Jsi profík a pedagog na svém místě. Máš mojí velkou úctu.

Něco jsem za svůj život viděl, o něčem jsem slyšel, ale té neděle jsme já i Vy byli přítomni tomu, že nemožné se stalo skutkem. Ty čtyři kolony netančily za doprovodu orchestru, nebo reprodukováné hudby, jak je obvyklé, ale tančily na zpěv sboru (ano teď už rozhodně SBORU). Sbor tiše podporovaly klávesy a dvoje housle. A byla to veliká paráda.

O perfektní ozvučení placu, což nebyla legrace, se mistrovsky postaral Michal Král. (Jeho poznámka při zkoušce: „Já to tady dělám vždycky rád. Kvůli lidem. Jsou tu jiní. Bydlím osm let v Zárybech a jsem nadšený. Taková obec nikde jinde není). O okouzující sborový zpěv se postaral „Zárybníček“. Úžasné ženy a muži, bez jejichž hlasů by to nebylo ono. Autor s mužskými hlasy pro některé skladby počítal. A když ženské a mužské hlasy ladí – co si přát víc!

Řada nedělních podvečerů strávených v mateřské školce na zkouškách sboru přinesla své ovoce. Čas děvčat, která chodila zkoušet, makala a dokázala na podiu zazpívat, neplynul marně a nepřišel vniveč. Ne každý umí dát veřejnosti i kumštu kus sebe. Není jednoduché nést vlastní kůži na trh. Vystoupit veřejně dokážou jen ti odvážní. Na to musí mít člověk (A teď nevím! Jak to říci u žen?)

A tak s Adélčinými a Vítkovými houslemi, ale oni k „Zárybníčku“ patří, za zpěvné podpory sopránů Ing. Hajlekové a JUDr. Moravcové, barytonu Ing. Vančury, tedy zpěvaček a sbormistra známého brandýského pěveckého sboru „Bojan“, kteří rádi přišli a zazpívali, pod taktovkou a s klávesovým doprovodem Alenky se opravdu nemožné stalo skutkem. Na podiu pod vrby před rybníčkem za bílého dne zářily hvězdy. Naše hvězdy. Zářily pro Záryby. Skromnost se nepřipouští. DĚVČATA! PRO NÁS HVĚZDY JSTE! OBDIVUJEME VÁS A DĚKUJEME!

Dál to laskavé odpoledne pokračovalo výborným občerstvením komerčním (objednal jsem si nostalgicky vineu). Připravené stoly lákaly především domácími sladkostmi. Takovými, jaké umějí upéct jen zárybské maminky a babičky. Bylo to mlsání vynikající. Divadélko svou pohádkou přišlo vhod dětem, které se hlasitě bavily a srdečně smály. Pro ostatní pokračoval program sousedským posezením s harmonikou a zpěvem pod vrby.

Pan harmonikář, Mgr. Pavel Kolář v čele stolu, uměl zahrát a zazpívat na co si kdo vzpomněl. Lidovky, vojenské, milostné i ty pepřenější, české, moravské i

slovenské. Jiříkovi stačilo mávnout, harmonika hrála a velký stůl baráčníků i sousedů zpíval. Ostatní se přidávali. To se také všude nevidí. Snad jsem si ujasnil, co to je, když se řekne „Za onoho času“. Byl to návrat ke kořenům. Skutečný návrat. Jako bychom se v čase vrátili do dob Tylových. Jako by tu s námi byli naši předkové, naši furianti. To je skutečné udržování a předávání starých českých tradic, zvyků, obyčejů, kultury a vzdělanosti.

My přichozí jsme viděli převážně lesk a slávu toho májového nedělního odpoledne (19.5. 2019). Náležitě jsme si jeho kouzlo užili. Ale zorganizovat vše nebylo jistě snadné. Byla to spousta starostí, práce a především času. Peníze byly také potřeba. Ono nic není zadarmo. Buďme vděční všem, kteří přispěli prací či přidali zlaták.

A k tomu, že se vše zdařilo, určitě přispělo i počasí. Mnohokrát jsem slyšel, že kdekdo poroučel komukoli, dokonce i větru a dešti, ale poprvé jsem zažil, že živly někoho poslechly. Mám to z druhé ruky: V řídicím štábu této akce panovala o hezké počasí obava. Snad mělo i pršet. A tak Hanička bouchla pěstí do stolu se slovy: „A BUDE HEZKY!“ A bylo hezky. Žena na svém místě dokáže, co si usmyslí, a je-li třeba, pohne i oblohou!

Paní Marienko, paní Haničko! Bylo to krásné májové pohlázení. Velké díky i Vám!

V Zárybech opravdu cesta nekončí, ale začíná!

S velkou úctou a pokorou:

JUDr. Jan Bubeník

Foto: Tereza Nováková

Ve hře hledej zálibu holduj tanci pohybu... A zpěvu.

Když jsme se začínali scházet ke společnému zpívání, měli jsme v podtitulu názvu sboru „Kdo má čas.“ Během tří let společného zpívání jsme zjistili, jak všem záleží na tom, aby nám to ladilo, a proto si ten čas vědomě vyšetříme. Za sebe mohu říci, že mi společné zkoušky přináší radost, odcházím z nich odpočatá a příjemně naladěná. Moc si přeji, aby tento pocit zažívala všechna děvčata, která na zkoušky chodí a berou tam své děti i vnoučata. Asi ten pocit mají, protože plánujeme už čtvrtou sezónu, podzimní a adventní zpívání. V Čechách se říkávalo: „Co Čech to muzikant.“ Snažíme se vytvářet podhoubí, aby to platilo i nadále. Ale hlavním motivem je zpívání pro radost, které není nikdy dost. Víťame všechny, kteří se k nám chtějí přidat, a děkujeme všem, kteří nás podporují.

Za Zárybníček
PaedDr. Alena Morávková

Letní zprávy z Komunitního centra Záryby

Zdravíme ze zárybské návsi, abychom vás navnadili na letní aktivity Komunitního centra Záryby.

Nejprve ale menší rekapitulace uplynulých týdnů, protože se děly zajímavé věci.

Měsíci květnu dodala šťávu návštěva 28 cizinců z 8 zemí Evropy. Třetí květnovou sobotu se přijeli podívat, jak to v Zárybech děláme, že se nám daří zapojovat do dění v obci i nově přistěhovavší sousedy. Po domluvě s manželi Markovými jsme je nejprve provedli po Lese přátelství. Poté se autobus s delegací přesunul na náves a do budovy Komunitního centra Záryby.

Evropští komunitní lídři si poslechli povídání o roli SDH a Obce Baráčnické v Zárybech. Hodně je zajímalo a přišlo jim až fascinující, jak tu spolky i jednotlivci konstruktivně spolupracují. Říkali, že toto si odvázejí jako velkou inspiraci, ať už do malé vesničky v bulharských horách, do moldavského velkoměsta či na předměstí Londýna.

Moc nás těší, že slova o spolupráci nebyla slova do větru, ale že tuto spolupráci můžeme opětovně potvrdit. V neděli 28. července v rámci slavností sv. Anny organizujeme společně s baráčníky piknik pod vrby. Přijede oblíbené Divadélko Kůzle s pohádkou „Zazpívejme notu pro křiklouna Otu“. Přijede pan farář požehnat všem obyvatelům Záryb a Martinova. Děti budou tvořit. Dospělí také. Začínáme ve 14:00.

A poslední zprávička na léto. V týdnu od 5. do 9. srpna proběhne letos již třetí běh oblíbeného zárybského přímětského tábora v zahradě naší školky. Stejně jako dva předchozí roky jej organizují Petra Imlaufová a Radka Faltusová ve spolupráci s Brandýským Matýskem a MŠ Záryby. Letos byl tábor téměř ihned beznadějně obsazen. Tím se nám ukazuje, že jdeme správnou cestou. Zárybské děti chtějí trávit léto ve známém prostředí se svými kamarády. Jsem rádi, že jim to můžeme dopřát.

Přejeme krásné léto všem našim příznivcům a dárcům a těšíme se, že se se všemi uvidíme na sv. Anně.

Za tým KC Záryby,
Klára Pirklová

O létání a nejen o tom!

Létání je jednou z odvěkých tužeb člověka. Je to jeho věčná touhou po svobodě, po volnosti. Takoví byli i bájní letci Daidalos a Ikaros, takoví jsme dnes i my. Toto téma jsem si tak trochu vypůjčil. Myslím, že od pana Čapka. Ale mohu se mýlit. Snad mi to skutečný autor myšlenky nebude mít za zlé. Tedy prosím za prominutí a děkuji.

Kdysi, asi před padesáti lety, možná ještě dříve jsem četl povídku o člověku, který létal. Docela obyčejný člověk, ani malý, ani veliký, ani tlustý, ani hubený, ani chytrý, ani hloupý, ale zkusil létat. A šlo mu to.

Vložil palce svých rukou do podpažních jamek, ostatní prsty přiložil na ramena. Ruce složil do křídel. Těmi křídélky začal mávat. A ejhle. Ono se to povedlo. Nejdříve mával rozvázně, pak rychleji a rychleji. Zkoušel to a zkoušel, až našel frekvenci, která jej nadnášela. Zkusil se lehce rozběhnout a zamávat těmi svými křídélky. Byl to úspěch. Tři kroky popoletěl.

Za tři dny mu byl obývák malý. Zkoušel to tedy na dvorku. A bylo to ještě lepší. Řídil se citem, intuicí a létal výš a vzdálenosti prodlužoval. Po týdnu mu byl dvorek malý. Začal létat nad zahradou, později nad polem. Dělal pokroky a létal jako ptáci. Užíval si toho, co umí. Píle a nápad mu pomohly ke svobodě. Učit se, to bolí, ale umět osvobozuje.

Nic netrvá věčně. Toho, že se naučil létat a že ovládá své tělo jinak, než ti druzí, si všimli jiní. Když někdo dělá něco jinak než ti druzí, bývá problém. Všiml si tedy i úřad a hned vytvořil komisi. Létání, to je chování pro člověka neobvyklé! Není to něco proti něčemu? Úkolem komise bylo zjistit, podat zprávu, navrhnout co s tím. Přece nebude někdo létat podle svého, tak jak si zamane. My přece víme nejlépe, jak se létá, tedy spíš, jak se má létat. Máme na to funkci.

A tak komise napsala a pošta doručila tomu člověku předvolání před vrchnost. Člověk se na pozvání dostavil. Přišel včas, oholen, ostříhán, ale s obavou a s knedlíkem v hrdle. „Co po mě asi budou chtít? Proč mě předvolali? Proč tu vlastně jsem? Co jsem komu udělal? Komu vadím?“

Po nezbytných administrativních opatřeních přišla první otázka. „Člověče! Co to vlastně děláte?“ „Létám. Tedy snažím se létat.“ „A jak to děláte?“ „Sám nevím.“ „Kdo vás to naučil?“ „Nikdo. Sám jsem to zkoušel a ani nevím jak, ale šlo to. Tak létám.“ „Předved'te nám to!“ „Je tu na to malý prostor, ale pokusím se.“ Zacupital a popoletl. Víc mu místnost nedovolovala. Ale evidentně letěl.

„Takhle to nelze adekvátně posoudit. Musíme se poradit!“ Pronesl předseda a přeložil to šetření do přírody. Sešli se opět komisaři, aby to létání posoudili a hodnotili. Žádný z nich neměl o té věci pojem, žádný neuměl létat, mnozí sotva chodili. Ale komise zasedla a člověk ukazoval, co dovede.

Dařilo se mu. S malým rozběhem vzletl, chvíli letěl a pak měkce položil nohy na zem. „On létá. On opravdu létá. Vždyť on by možná mohl i uletět.“ „Dokázal byste uletět?“ „Dokázal.“ Řekl ten člověk. „Ale proč bych to dělal?“ „Ukažte nám to ještě jednou.“ Nařídila komise.

A tak se ještě jednou rozeběhl, vznesl a létal. Létal nad polem i domy. Hladce měnil výšku i směr letu. Hravě zvládal obraty, protivítr i boční vítr. Užíval si ten let a měl radost. Cítil se volný a svobodný. I přistání bylo hladké.

Normálně by lidé zatleskali a šli domů. Určitě by se našli i ti, kteří by se zeptali, jak to dělá a chtěli by to zkusit také, nebo se alespoň společně vyfotili. Ale komise je komise, ta vše ví a vše zná. Neviděla to nové a neobvyklé. Viděla, že je zde něco jiného, co je třeba upravit, předělat, nejlépe zarazit. Pokud bude kdokoli létat, tak pouze podle představ a pokynů nás komisařů.

A tak se komise poradila a usnesla: „Ten člověk to dělá úplně špatně“. Došla k závěru, že je nutné změnit délku a frekvenci rozběhu, držení rukou, nastavení hlavy, frekvenci mávání křídelek, prostě skoro všechno včetně bot a čepice.

Člověk vzal v potaz všechna ta doporučení a škobrtavě se rozběhl. Místo letu vzhůru padal dolů. Poranil se. Najednou to nějak nešlo. Ať se snažil sebevíc, ne a ne vzlétnout.

„Podívejte! Teď to sice nejde, ale doma to přesně podle našich změn upravíte a ono to půjde. Tak příště!“ Prohlásili komisaři.

Člověk šel domů. Šel smutně. Věděl své. Tušil, že to takhle nejde, že nevzletí, že již nikdy nebude létat, nebude volný jako pták. Ale komise je komise a ta má pravdu. Rozhodnutí je rozhodnutí. A to je svaté.

A tak to člověk nejdříve zkoušel podle instrukcí komise. Nešlo to. Pak něco z těch nesmyslů ubral. Stejně to nešlo. Došlo to tak daleko, že podle doporučení a rad komise létat nemohl, neuměl a nakonec podle sebe sama létat zapomněl. Najednou nezvládal to, co pro něho bylo samozřejmostí. Člověku chyběla především volnost, svoboda, vlastní vůle a názor. A bez toho není možno létat. Platí to i v jiných oborech. Myslím, že je škoda, aby kdokoli kvůli pokynům kohosi přestat létat.

Rád žiji s těmi, kteří něco umí. Nemám patent na rozum a držím se toho, že: „Co božího Bohu, co královo králi.“ Bojím se, že když budeme „opravovat“ po kamnáři, bude u nás hořet, když po instalatérovi, budeme mít vodu v botách, když po kuchaři, budeme jíst blafy. Když to necháme na nich, bude pohoda. Tak proč ne?

PS.

A přece jsem našel něco jinak. Když budu učit zpívat, hrát na klavír, nebo klávesy svou ženu, nebudou u nás myši. Vida! I hloupost může přinést užitek. Ale jen jako vedlejší produkt.

„Rubínek“

**Vážení spoluobčané, stále platí moje prosba o zapůjčení fotografií nebo jiných dokumentů, vztahujících se k našemu Sokolu .Můžete nechat podepsané na OÚ. Oslava výročí 100 let od založení bývalého Sokola bude koncem listopadu.
H.Laubrová (724157630)**

Ohlédnutí za domácími závody:
16. ročník v požárním útoku „O pohár OÚ Záryby“
a 1. ročník Memoriálu Bohumila Cincibuse

V letošním roce jsme na místním fotbalovém hřišti pořádali již 16. ročník závodů v požárním útoku a to v sobotu 1. 6. 2019. K pohárové soutěži navíc přibyl 1. ročník Memoriálu Bohouška Cincibuse, kde se soutěžilo o putovní pohár v obou kategoriích. Ten si mohlo odvést družstvo žen nebo mužů s nejlepším součtem časů z obou útoků.

Letos jsme přípravy vzali velmi zodpovědně a každý, kdo se pravidelně zúčastňuje schůzí SDH mohl pomalu od začátku letošního roku na každé schůzi slyšet něco k domácím závodům. O to víc nás potom zamrzelo, když k nám netradičně přijelo soutěžit tak málo sborů. Situace je ale taková, že jezdí všeobecně méně družstev, než bývalo zvykem.

Z ostatních sborů k nám přijeli 3 mužská družstva a 2 družstva žen. My jsme na domácí závody nasadili jedno družstvo mužů, posílených o nadějného sprintera s přesnou muškou – Milana Šťastného a nechybělo ani družstvo žen, složené z pomalu již zasloužilých členek – alespoň oproti ostatním ženským družstvům jsme byly, mírně řečeno, daleko za věkovým limitem. Výsledkem našeho snažení byl úctyhodný výkon, který mužům zajistil bramborovou přičku a ženy po 5ti leté pauze „vybojovaly“ bronz! Ano, z opačného pohledu jsme sice skončili všichni poslední, ale ani to nám nezkazilo náladu a závody jsme si užili až do konce (a hlavně potom), o čemž jste se nakonec mohli sami přesvědčit, pokud jste nás přišli podpořit.

Závody proběhly celkově v poklidu, počasí nám vyšlo (až moc), nikdo neutrpěl žádnou újmu ani zranění a proto je myslím, lze hodnotit kladně. Po ukončení závodů jsme ještě předali dary našim jubilantům a následně pořídili společné foto do kroniky.

Velké díky patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli a pomáhali při přípravách, v průběhu závodů i po nich. Letos jsme díky Michalovi Královi měli lépe zajištěnou tu stranu hřiště, kde závodníci startují a to díky rozvedenému rozhlasu, který pro nás Michal profesionálně připravil. Velké díky i Pavlu Brejchovi za poskytnutí potřebného materiálu! Z rozhlasu se po celý průběh závodů ozýval perfektní komentář našeho časoměřiče a moderátora – Jirky Kutílka, díky čemuž všichni věděli vše potřebné.

Ale nejenom díky těmto třem mušketýrům vše dopadlo tak, jak mělo. Závody jsou výsledkem usilovné práce všech členů, kteří zajišťovali vše potřebné, ať už jde o dovoz pohárů a terčů, přípravu dráhy, doplňování vody, nebo o skvělou práci v roli rozhodčích, které se jako každoročně ujala rodina Kutílkových a Záhorových doplněná mou krásnou kulatou sestřičkou se schovaným „Emilem“ v bříšku, která vše podstivě zaznamenávala do výsledkových listin. Nejenom nad nimi potom stála a střežila je naše dvorní zdravotnice Martina Kalinová, která pomohla každému, kdo potřeboval – díky Martino!

V neposlední řadě děkujeme i Vám všem ostatním – TJ Záryby za propůjčené prostory udržovaného hřiště, Dance s Milánkem a dalším, kteří nás napojili a nakrmili a všem Zárybákům, kteří se na nás přišli podívat – vy všichni máte podíl na atmosféře, která na závodech byla! Děkujeme a těšíme se za rok, kdy se na nás doufejme, přijdete podívat zase.

Ohni zmar.

Radka Blanárová, starostka SH ČMS - SDH Záryby

Foto: Tereza Nováková

Šílený doroty Záryby válčují v šípkách Středočeský kraj.

Záryby se mohou pyšnit dalším sportovním úspěchem. Šipkařské družstvo **Šílený doroty Záryby** je ženské družstvo které hraje pod šipkařským klubem Záryby. Klub má celkem dvě družstva. Jedno je smíšené družstvo Rafani, kde je vedoucím Luboš Brejcha, a druhé pod vedením Patricie Brejchové jsou právě Šílené doroty. Luboš Brejcha je zároveň předseda klubu.

Patricie vede ženské družstvo již 5 let. Za tu dobu se složení družstva několikrát měnilo. Nyní je složení následující (viz foto zleva doprava): Vondrová Jolana (Kostelec n.Labem), Sejkorová Lucie (Praha 9), Brejchová Patricie (Záryby) a Adámková Vanda (Tišice – Kozly).

Nejvyšší soutěž žen v šípkách je krajská 1.liga. Šílený doroty tuto 1. ligu již před lety okusily, nicméně víc jak sezonu se jim tam udržet nepovedlo. V poslední dohrané sezóně 2018/2019 hrály 2. ligu a bezkonkurenčně vyhrály úplně všechny zápasy. Získali maximální počet 60 bodů s náskokem 19 bodů nad druhým družstvem. To je pro Doroty jasný postup zpět do 1. ligy!!

Patricie k tomu řekla: „Nejvyšší 1. liga je hodně těžká. Pro následující sezónu bude naším hlavním úkolem se v 1. lize udržet.“

Budete-li mít zájem vidět zárybské šipkařské týmy, tak za nimi můžete přijít v období září 2019 až květen 2020 do sálu hospody na hřišti. Zde hraje družstvo žen ligové soutěže ve středu a nebo v neděli hraje smíšené družstvo Rafani. Pozor, doma hrají polovinu zápasů a nejsou doma pravidelně. Je třeba se v hospodě podívat na rozpis, kdy a kde budou hrát.

Smíšené družstvo Rafani Záryby je ve složení: Brejcha Luboš, Brejcha Pavel, Brejchová Patricie, Krejčík Jaroslav, Krejčík Jiří a Křížek Filip. Ti letos odehráli 2E ligu a zakončili na 9. místě.

Tomáš Mach, Luboš Brejcha

Povedené závody

20.dubna nás jelo reprezentovat 5 gymnastek na letošní poslední krajské závody. Začínalo se v Lysé nad Labem a to gymnastikou (prostná, kladina, hrazda) + šplhem o tyči. Štěpánka Kuchařová byla v gymnastice první a stříbrnou za šplh přivezla Monička Salačová. Druhý den závody pokračovaly v Říčanech atletikou + plaváním. Počasí nám nepřálo, holky vytáhly i zimní bundy. Opět jsme zabodovaly, Evička Brejchová získala zlatou za plavání na 25m.

Na závěr byli vyhlášeni vítězové za celkový dvoudenní desetiboj. Monička byla druhá a Štěpa třetí. Barunka Kuchařová skončila ve své kategorii 12. a Alenka Plívová 9., Evička celkově 6. Jsou to krásná místa, když si představíte, že v jednotlivých kategoriích závodilo několik desítek dívek. A že naše holky cvičily na hrazdě, kterou dosud nemáme, a že Alenka měla sestavu na vysoké kladině (110cm), na které před závody také nikdy nestála.

Před námi je již poslední rozlučkové cvičení a v září se těšíme na novou hrazdu, která je již objednaná.

H.Laubrová

Roman Roček a Martin Kubový vicemistry evropy ve třídě Fireball

Od neděle 25. do pátku 31. května se na Lipně v Černé v Pošumaví jelo mistrovství Evropy třídy Fireball za účasti 47 lodí ze sedmi zemí. Odjelo se všech deset plánovaných rozjížděk navzdory předpovědi, která slibovala větru jen málo. Nakonec si závodníci vyzkoušeli všechny podmínky – od slabého až po silný vítr přes 10 m/s.

Posádka Roman Roček a Martin Kubový v neděli a pondělí moc nebodovali. Ve středu se dostali na druhé místo. Ve čtvrtek měli předčasný start a tak se zase v pořadí propadli.

Poslední den se odjely ve slabém větru zbylé dvě rozjížděky, které zamíchaly celkovým pořadím. Vítězství uhájili Francouzi Alois Verkest a Collin Ludovic, na druhé místo se posunula nejlepší domácí posádka Martin Kubový a Roman Roček. Ti měli sice slabší úvod závodu, ale postupně se propracovávali kupředu. Smíšená posádka ze Švýcarska Christina Haerdi a Cedric Landerer, která zároveň získává trofej pro nejlepší ženu za kormidlem, vybojovala bronz.

Zdroj www.sailing.cz, foto Martina Barnetová

Na shledanou na podzim!

Ahoj fanoušci, zdraví vás všechny děti z našeho fotbalového týmu Záryby a děkují všem za podporu v jarní sezóně. Máme ji úspěšně za sebou a všechny naše kategorie – mini přípravek, mladší přípravek, starší přípravek a mladší žáci – odvedly skvělou práci a fotbalově se posunuly o velký kus směrem dopředu. Děkujeme tímto také rodičům za velkou trpělivost a péči, protože víme, že to není jen tak, objíždět každý víkend všechna fotbalová hřiště v okolí a fandit!

Trocha statistiky: Naše dětské týmy odehrály během jarní sezóny neuvěřitelných 45 zápasů!! Většina hráčů mladší a starší přípravek doplňovala týmy starších kategorií, takže často hráli dva zápasy za sebou.

Mladší přípravek – 5 výher, 3 prohry

Starší přípravek – 4 výhry, 3 prohry, 1 remíza

Mini přípravek – 5 výher, 11 proher, 1 remíza (čekají nás ještě 2 zápasy)

Mladší žáci – 1 výhra, 9 proher Kluci hráli velmi těžkou skupinu o 1.-5. místo.

V sobotu 8.6.2019 jsme uspořádali rozlučku, a to ve velkém stylu! Děti se oblékly do dresů a doprovodily hráče fotbalového A Teamu a jejich soupeře z Čáslavi na hřiště. Na fotce vidíte, jak jim to slušelo! Celý zápas pak fandily a o polovinu sehrály malá přátelská utkání mezi sebou. Po zápase se vyhlášovali nejlepší hráči, předávala se ocenění a diplomy, opékaly buřty a jak jinak – hrál fotbalík až do pozdních hodin...

Přejeme vám krásné léto a v září se těšíme na shledanou!

Vaši fotbalisti ze Záryb !

Ivana Carmine

Expedice ze Zárýb a okolí potřetí v řadě dosáhla na starých strojích Pece pod Sněžkou

Babettou přes hrady až pod Sněžku

Autor: Jaroslav Kalina

Foto: Tereza Nováková, Veronika Trojanová

Do třetice všeho dobrého. Obrovská touha, velká chuť a pořádná dávka odhodlání znovu donutila partu jezdců ze zárybského okolí, aby dala dohromady vysloužilé mašiny a vyrazila na výpravu do Pece pod Sněžkou. V pořadí již třetí ročník Babetta (GOLD) tour doznal úspěchu, družina pod vedením Milana Nováka bez větších problémů opět dosáhl cíle v podhůří české velehory. Zárybská expedice si cestu tentokrát zpěstrčila malebnou trasou vedoucí přes Český ráj a známé tuzemské hrady.

ZÁRYBY – Lepší cestu na sever si snad ani nešlo objednat. Za ideálního počasí a ve skvělé atmosféře si 12 bláznivých leč odvážných jezdců užilo prosluněnou cestu k nejvyšší hoře České republiky. Členů expedice přitom mělo být celkem 15. Rekordního počtu ale Babetta tour nedosáhla, jelikož se dva jezdci na startu vůbec neukázali a třetí bohužel ukončil cestu z technických důvodů již v Brandýse nad Labem. Výprava se však vedle několika nových tváří mohla opřít o své stálice. Potřetí za sebou se do Pece pod Sněžkou vypravil na Babettě expediční lídr Milan Novák, nestárnoucí matador Václav Mareček, brandýský jezdec Jiří Koblížek, nebo Stanislav Doležal, vítěz prvního ročníku Zárybského sprintu.

Víc jak osmihodinová túra strávená v sedle ostřílených strojů byla pro mnohé jezdce náročná. „Ani polštář vám nepomůže,“ přiznal s úsměvem René Heřmanský, jezdec z Radonic. Cesta, během které se expedice zastavila u hradu Kost a kochala se pohledem na panoráma Trosek, však stála za to. Navíc díky skvělému servismanovi Josefovi Novákovi se opět všichni jezdci dočkali cíle, kterým byl Bowling bar Pavla Makovičky, účastníka loňské výpravy a podporovatele tour.

Tereza Nováková
PHOTO

Expedice ze Záryb a okolí potřetí v řadě dosáhla na starých strojích Pece pod Sněžkou

Únava a otačená pozadí nemohla jezdcům nijak zkazit zážitek, na který se netrpělivě čekali celý rok. Celodenní jízda českou krajinou, k tomu ještě za nádherného počasí je bezesporu obrovským lákadlem a ventilem. Důkazem toho je značný zájem motocyklových nadšenců ze zárybského okolí, kteří se bez váhání již několikrát pustili do výpravy ke Sněžce. „Opravdu moc si vážím toho, že tady s vámi můžu být. Neuvěřitelně jsem si odpočinul. Jsem moc rád, že se taková akce koná,“ řekl Bedřich Tógli, jezdec ze Staré Boleslavi, který sponzoroval poslední dva ročníky Babetta tour. S ostatními členy výpravy již netrpělivě vyhlíží příští expedici. Pro nedočkavce se již v listopadu uskuteční druhý ročník Zárybského sprintu.

Komentář Milana Nováka vedoucí a iniciátor Babetta tour

„Byla to úžasná cesta. Musím říct, že se povedla ještě líp než předchozí akce. Jezdci byli skvělí, většina z nich se již Babetta tour zúčastnila, kluci tak zkušeně věděli, do čeho jdou. Měli jsme i nováčky, kteří rozhodně nezklamali. Prošli jsme si sice několika technickými ofenzivami, ale nebylo to nic, s čím bychom si neporadili. Nicméně bych všem našim jezdcům, či budoucím účastníkům Babetta tour dopředu doporučil, aby si s časovým předstihem vyladili mašiny a celkově nepodceňovali přípravu. Příprava stroje a jezdce je nezbytná. Třetí ročník jsme záměrně vedli přes Český ráj, bylo to krásné zpestření naší cesty, navíc jsme zjistili, že tato trať byla mnohem lepší. Byli jsme pod Kostí, v dálce jsme viděli Trosky... To bylo něco krásného. Celkově byla cesta rychlejší a svižnější. Rozhodně stejnou trasou pojedeme i příští rok. Stojí to za to!“

Společenská kronika

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V měsíci červnu červenci a srpnu oslavili a oslaví své významné jubileum

50 roků	17.6. Radka Šomková 16.7. Roman Roček
60 roků	20.6. Jana Řezáčová 21.7. Karel Průcha 11.8. Miloslava Květová
70 roků	30.8. Vlastimil Mareš
81 roků	15.7. Libuše Nováková
85 roků	8.7. Věra Hamplová
86 roků	13.8. Alena Koubová 29.8. Bohumil Sýtko
89 roků	1.7. Věnceslav Štembera

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví a mnoho osobní pohody.

NAROZENÍ MIMINEK

V měsíci dubnu se manželům Josefině Zdeňce a Nikolovi Václavovi Hanušům narodila dcera **Hana**.

V měsíci dubnu se manželům Janě a Danielovi Novotným narodila dcera **Jana**.

V měsíci červnu se manželům Veronice a Petrovi Panuščíkovým narodila dcera **Olívie**.

Holčičkám a jejich rodičům přejeme hodně radosti a lásky.

Zpravodaj vydává obec Záryby 5 x ročně, IČ 00237361, sídlo Záryby 147 (zapsán do evidence periodického tisku MK ČR E 10063). Řídí redakční rada – vedoucí p. Petr Mašek. Tento výtisk vychází dne 21.6.2019. Tiskne Blesková tiskárna s.r.o. Záryby, Martinov 350.